

ЦЕНАТА
на
в. „НЕДЪЛЯ“
е:
Въ България за година 4 лева
За шест месеци 2·50
„три“ 1·50
ВЪ СТРАНСТВО:
за година 5 лева
шест месеци 3
„три“ 1·50
Неплатени писма не се приемат.
Абонамента в предплата.
Единъ брой 20 стотинки.

НЕДЪЛЯ

ДВА - НЕДЪЛЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСНИКЪ

Съ настоящия номеръ, вѣстникът ни встѣпва въ второто полугодие. Умоляватъ се прочее, не-предплатишитъ ни абонати да побързатъ и ни се издѣлжатъ до края на текущия мѣсецъ, за да могатъ се ползува съ обѣщаната премия.

Администрацията.

НОВА КНИГА!

„ПЪРВИЙ БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЬ или Очеркъ изъ Историята на първите седемъ години на СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ“. Въ нея има 15 хубави картини. Излага народъ по-важните събития прѣзъ князуванието на Александра I-й. Говори за партизанството въ България и длѣжността на всѣкокъ български патриотъ. Цѣна 2·20 лева и 1·50 лева, спорѣдъ хартията. На книжари ся прави добъръ отбивъ. Намерва ся у автора: А. С. Чановъ въ Самоковъ.

ИЗЯЩНА ПОДВЪРЗИЯ. Въ печатница-та на Д. П. Бакърджиевъ, Плѣвънъ, се откри и книговѣзко отдѣление, въ което се изработватъ изящни подвързии, папки и пр. съ най-умѣренна цѣна.

ЗЛОБАТА НА ДЕНЪТЬ.

Историю, не давай свойствъ листи —
Не вписвай въ тѣхъ на тие дни позора!
Ив. Вазовъ,

Бѫдѫщия наши историкъ, съ възмущение би описанъ въ точъ новата история на нашия политически животъ. Едва що встѣпили на политически самостоятеленъ животъ; едва що възхожме въ редоветъ като отдѣлна държавица; едва що почиждаме да размилъваме за славното минжло на нашия народъ и неговото бѫдѫщо повдигание, като че ли гъръмъ порази всички тия благи надѣжди и и ния днесъ сме станали нещастна плъчка на враждебни фурьи.... Шо виждаме днесъ? — Враголомия ужасна! Идеи, знамена, принципи — въ тиня!....

Да, всичко днесъ е въ тиня. Подъ на-
тискътъ на досегашнитъ наши управници —
министри, у насъ всичко честно, идеално е
деморализирано. Хубавитъ нрави на нашия
народъ, съ които се отличаваше прѣди 20—30
години, днесъ тѣ сѫ тѣ обезликени, щото отъ
него исчезна всѣко човѣцко достоинство и
честолюбие. Страстта за слава, за пари, без-
характерностъ, безпринципностъ, подлостъ,
интриганство, завистъ, червеугодие — кач-
ства, които съставляватъ идеала на нашата
тѣ нарѣчена „интелигенция“. И всичко това
отъ що происходитъ? — Отъ туй, че мнозин-
ството си захвърли земйтъ, нивитъ, оставиха
си свободнитъ професии и се напрѣдварватъ
посрѣдствомъ интриганството, кой да стане
поб-напрѣдъ чиновникъ и офицеръ. За туй,
гонятъ се, интригуватъ, каратъ се и демора-
лизиратъ. Нима днешната борократическа па-
плачъ, като захванемъ отъ министритъ и
полковници, че до послѣднитъ писари и под-
поручици, нима тя е интелигенция? — Тя е
стадо безъ воля, безъ характеръ, безъ инцида-
тива, тя е стадо, което клѣтия народъ хран-
ти и облича неизвѣстно защо.

Днешнитъ наши управници, за да си у-
сигорятъ постоветъ, взиматъ въ закрилата си
войската, увѣличаватъ нейния бюджетъ и
посрѣдствомъ щика умъртвяватъ всичко чест-
но, което не е подчинено на тѣхната воля.
Ако би се яватъ нѣкои единици изъ между
бюрократическата интелигенция съ самостоя-
теленъ характеръ, то такива веднага биватъ
подхвърлени на улицата, като нищоженъ дри-
пель. Разгърнете последнитъ броеве на „Дѣр.
Вѣстникъ“ и вий ще видите, на колко невин-
ни хорица имъ е отнетъ хлѣба, и продължава
да имъ се отнима, защото не си продаватъ
съвѣтъ или посрѣдствомъ мюзевирството.
Да, земя на потреси, на смутове и бури, на
чеда майко вѣчно не разбрани...“

*

Всички тия злоби на денътъ ни напом-
няватъ старата българска история — про-
настъ... Да, пропасть ни вѣщае това прѣко-
днешната злоба.

Ний канимъ, частната, активната, ненок-
варената млада интелигенция да се опълчи
противъ сѫществуващата злоба на денътъ,
ако милѣ за измѣченото ни отечество:

Брѣме е вече да се свѣстимъ, да поглѣд-
немъ по-зорко за бѫдѫщето на нашето оте-
чество. Стига толкозъ дрѣмение, нехаене. На-
шия народъ е наситенъ вече отъ партизански
борби и смутове. Той вѣниоща нужда има
отъ миренъ, спокоенъ животъ. Той днесъ има
нужда отъ такива патриоти спасители, които да го из-
бавятъ отъ ненаситнитъ кърлежи. Повтарямъ
пакъ, че врѣме е вече да се свѣти нашата
интелигенция; да захвѣрли отъ себе си глу-
павото днешно партизанство и си подадѣтъ
братски рѣдѣтъ за сѫдружно работение за ико-
номическото и морално повдигане на на-
шия народъ. Само по такъвъ единъ начинъ
ни можемъ да воюваме противъ тия ти-
рани и съсипници народни, отъ които тѣжко
днесъ страда нашия народъ. Тогизъ дору ще
се осъществѣтъ мамливитъ надѣжди за миръ,
за плодотворенъ трудъ, за радостъ.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ.

ДАНЪКЪТЪ И ОБРЪЩЕНИЕТО.

(продължение).

Между това що прави хазната, като прѣчи на
обрѣщението? Тя постѣлва напълно, като машинистътъ.

Не, налогътъ не трѣбва да врѣди на обрѣщението,
защото всѣки налогъ, който врѣди на обрѣщението,
който произвѣжда спирание въ него, спъва
производството по геометрическа пропорция.

Тъзи е мѣрката, съ която можемъ да сѫдимъ
една данъчна система.

Всѣки данъкъ, наложенъ на обрѣщението трѣбва
безъ двоумение да бѫде осажденъ.

Напротивъ данъкътъ трѣбва да пази обрѣщението
да стои на страна и да гледа да не му бѣрка
ни най малко.

Нѣщо повече, азъ казвамъ, че той трѣбва да
му помога, и той е въ състояние да направи това.

По-горѣ видѣхме грамадната роля на кредитътъ.

Зная, че ще ме нарѣкътъ парадоксиаленъ, ала
азъ подържамъ, че данъкътъ вмѣсто да е спѣнка
на кредитътъ, може да му бѫде помощникъ.

Наистина, струва ни се, че въ тая фраза има
едно противорѣчие, ала то е само видимо.

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника:
писма, рѣжкописи, пари и пр.,
да се испраща до стопанина
Н. Д. Ковачевъ
въ Плѣвънъ.

Неупотребени рѣжкописи врѣ-
щатъ се обратно, само ако сѫ
придружени съ нужднитъ за то-
ва пощ. марки.

За обявленията на сѫд. прис-
тави се плаща по 5 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три пѫ-
ти, по 3 ст. За частни 20 ст.
на рѣдъ въ 4-та страница, а за
първата по 50 стот. За срочни
(шестмесечни или годишни) об-
явления се правять важни
отстѣлки.

Какво е назначението на кредитътъ? — Да по-
воли на подвижнитъ капитали, чрѣзъ най-бѣрзото сѫ
обрѣщение да произвѣждатъ, колкото е възможното
повече. Кредитътъ съставлява ресурсъ на производството.

Повече; той е прѣдилата, която капиталъ
дава на трудътъ за да произвежда що? — Бѫдѫщий
 капиталъ.

Той помага на подвижнитъ капитали, които безъ
него би останали въ застой, да произвѣждатъ нови
подвижни капитали и рано или късно да създаватъ
постоянни.

Назначението на кредитътъ е да помога колкото
му е възможно на образуващото се богатство да
се прѣобрѣре въ богатство, вече придобито.
Данъкътъ на данъкътъ трѣбва да бѫде сѫщата.

Само, че той не може да бѫде една активна
сила, той може да помога на производителността
на една страна, само като отнеме прѣдварително една
часть отъ тая производителност.

Но ако той отнеме тая часть отъ самото
обрѣщение, ще произвѣде това, което показахме по-
горѣ: понеже всѣко спирание на обрѣщението врѣди
на производството въ геометрическа пропорция, то
данъкътъ врѣди въ тоя случай на производството въ
геометрическа пропорция.

Напротивъ, той трѣбва да нази обрѣщението.

Нѣщо повече, той трѣбва да помога на кредитътъ
въ усилията му да сиести врѣмето.

Съ една речъ, той трѣбва да прави кредитъ на
подвижните капитали.

Данъкътъ трѣбва да чака, частта която му
се пада, до като тѣзи подвижни капитали свършатъ
обрѣщението си и се обрѣнатъ въ постоянни.

Ако данъкътъ иска частта си, само слѣдъ като
трудътъ е взелъ своята, той се прѣставя, въ тоя
случай като акционеръ, защото съ това прави кре-
дитъ на трудътъ.

Ако обрѣщението не е обложено съ данъкъ,
производителността на страната се ползва въ гео-
метрическа пропорция и отъ свободното обрѣщение, което
и оставя данъкътъ и отъ кредитътъ, който ѝ прави.

Въ такъвъ случай ний можемъ да кажемъ, че
данъкътъ е производителенъ.

1) Като не врѣди на производителството.

2) Като взѣма частта си, само когато подвиж-
ния капиталъ се обрѣналъ въ постояненъ.

Съ една речъ понеже производството е въ гео-
метрическа пропорция съ бѣрзината на обрѣщението,
то трѣбва да се прѣмахнатъ всички налози, които
прѣчатъ на послѣдното и да се създадѣтъ други,
които му помогатъ.

Слѣдователно ний приемаме за принципъ, че:
не трѣбва да се налага данъкъ на обрѣщението.

Такава е основата на всѣка рационална система.
Дѣйствително азъ не искамъ щото днесъ или утѣ да
се унищожатъ всички налози, които врѣдятъ на обрѣ-
щението. Винаги съмъ заявявалъ, че ако и да се ну-
ждни абсолютни принципи, трѣбва да бѫдимъ умѣрени
въ прилагането имъ; но цѣлъ добре обмислени ре-
форми трѣбва да намалимъ горнитъ данъци и малко
по малко да ги унищожимъ. Г. Мелинъ е единъ на
икономическа реакция. Защото прѣслѣдва едно про-
тивно на това дѣло. Понеже съмъ увѣренъ, че трѣбва
да се въстанови свободното размѣнение, както въ

вътрѣшността, тѣй и съ другитѣ дѣржави, азъ прѣ-
лагахъ унищожението на октраката, прѣобразуванието

на налогътъ върху птицетата и като министъ на-
малихъ данъкътъ върху бѣрзото движение намаление
слѣдствията, на което потвѣрдихъ още вѣднъжъ, тео-
рията на обрѣщението, която изложихъ по горѣ и
ползата на данъчното правило, което слѣдва отъ нея.

Л ъ Т О П И С Ъ

— Пропустнахме да съобщимъ, че на 5 того вечерта по поводъ на едно писмо, испратено отъ Софийското централно биро отъ „Нар. Партия“ въ градът ни имаше едно събрание въ хотелъ „България“. Г-нъ *M. Костандиловъ*, адвокатъ, слѣд като прочете писмото прѣдъ присъствующите (на брой 40—50 души) избра се биро отъ десетъ члена. Цѣльта на това биро е да се сношава съ Софийското.

— Получихме отъ Министерството на търговията и земедѣлието „законопроектъ за уредбата на еснафът“. Въ идущи номеръ ний ще го разгледамъ подробно.

— Една нищожна персона въ градът ни, която постоянно се занимава съ шпионажи и клюки, рѣкло да упражни занаята си и въ Министерството на Правосудието. Прѣди нѣколко недѣли изгратило разни доноси въ казаното Министерство противъ тукашни нѣкои чиновници въ Окр. Сдѣл. И министерството съ всички си умъ обвѣрило внимание на тѣзи дѣтински клюки! Ний крайно съжалявамъ за гдѣто клюкарството намѣрва благоволение и наследчение въ Министерствата. Позоръ!

— Минжлата съ Недѣля се отвори бюфета на Градската ни градина, отъ г. *Минчилковъ*. Вечерта до късно свиреше военна музика. По този случай се пустна и единъ балонъ.

— Въ редакцията ни се получиха нѣколко дописки противъ п-я Мир. Съдия и съдебния слѣдователъ на п-я участъкъ. За сегашнъ неможемъ да дадемъ място на тия дописки, до като не прѣбримъ истинността имъ, защото въ тѣхъ съглеждамъ нѣщо като частни дѣртове.

— На 18 т. м. срѣщу Окол. Управление стана единъ доста куриозенъ скандалецъ подъ влиянието на любовната. Една циганка, омъжена, залюбва се за другъ циганинъ, ергенинъ. Мжъ й не я пуша да отива съ любовника си! Гююлтия до Бога между тримата. Доходжа полицията и слѣдъ като распита каква е работата тика любовника въ дѣрголника. Но залюбецата циганка пощъръклия: „и мене затворете!“ крѣскаше. И причината за тази азиатска любовь била че тя обичала гиски хора, а нейния мжъ биль нисъкъ!

— Напоминавамъ пакъ на непрѣплатившите ни абонати да прибрзатъ и си внестъ годишниятъ абонаментъ за вѣстника най-късно до м-цъ Априлий, за да се ползватъ съ обѣщаната ни премия, която ще распратимъ къмъ края на сѫщия мѣсяцъ.

— Единъ приятелъ ни съобщава отъ София, че г. *Др. Цанковъ* се споразумѣлъ съ Князя за бѫдѫщето направление на българската политика и че той съ Него-во съгласие заминялъ за Петербургъ лично да докладва на Царя и *Лобанова* за условията на помирението и привънането на Князя. Слухътъ, че при заминаването на г-нъ *Цанковъ* за Петербургъ и отказаната му аудиенция отъ Князя, билъ нарочно пустнатъ. Г-нъ *Цанковъ* прѣзъ тощата е ималъ дѣлъ съвѣщане съ Князя, на Когото съобщилъ листата за състава на бѫдѫщето Министерство, въ която влизали: г. г. *Цанковъ*, *Радославовъ*, *Климентъ*, *Балабановъ*, *Даневъ*, *Людикановъ* и подполковникъ *Ивановъ*. До колко е вѣрно това, незнамъ.

— В. „*Миръ*“ отъ 18 т. м. разсърдило се и намъ за гдѣто исказахме откровено нашето мнѣніе за нетърпимостта на *Стоиловия* кабинетъ. Ний при всичко и да нѣмамъ желание да влизамъ въ полемика по партизански вѣросъ, ала дѣлъни сме да отѣлѣжимъ на почитаемата редакция на в. „*Миръ*“, за гдѣто храни читателите си съ заблуждение и улични думи. Ний мислимъ, че единъ официозенъ органъ, какъвът е в. „*Миръ*“ е недостойно въ полемиките си да прибѣгва къмъ такива низки срѣдства и нападки.

— Напослѣдъкъ наврѣдъ въ отечеството ни захваниха да се съставятъ либерални дружини, съгласно чл. 4 отъ устава на либералната партия.

— Въ София започнѣлъ да излиза новъ вѣстникъ „Учителски другаръ“, издаванъ отъ учителското Друж. „Неофитъ Рилски“. Цѣлта на „Учит. Другаръ“ е да показва и освѣтълява високата задача на народния учителъ, да ратува за подобрење неговото положение въ всѣко едно отношение и да работи за сдружаването на всички народ. учители. Вѣстникът се списва умѣло и обѣщава да бѫде полезенъ другаръ на нашите учители. Годишниятъ абонаментъ е 5 лева.

ПОДЛИСТНИКЪ

ИЗЪ МРАКЪТЪ

Малка драска отъ Колю

Бѣше зимна вечеръ. Изъ улиците на града П. ца-руваше гробна тишина. Тукъ-тамъ се мѣркаха край неизмазанитѣ кирпичени стѣни, човѣшки сѣнки. Тѣ бѣха, опоени работници, които гонеха своето легло.... Азъ наведенъ, сгушенъ, тихо възвихъ къмъ главната улица, която екрасена съ нѣколко по първи кафената. Въ едно отъ тѣхъ свириха онѣзи нѣщастни пѣвачки, които начасто крастосватъ България, защото чехитѣ въ своя раскошъ, не можѣха да намѣрятъ работа за тия скитници. — Спрѣхъ се до вратата на туй кафене и се питахъ самъ на себѣ си: „да влѣза ли вътре или не“. Дѣлго врѣме размишлявахъ по това, но като че ли нѣкой ми шушинѣше на ухото: „не влизай! Вътре е пълно съ гнуснавъ смѣтъ“. Но въпрѣки това, азъ влѣзохъ вътре. Кафенето бѣше натъпкано съ публика — чиновници, млади търговци, занаятчи и др. Азъ, както и всѣки пѫть, седнахъ на страна и наблюдавахъ ширещищите. На една страна викотии, гююлтии, заканвания, замахвания,

— Въ гр. Шуменъ подновило се е издаванието на в. „*Народно Съзнание*“, органъ на *Либералното Биро*. Ний желаемъ успѣхъ и честна бора на „Нар. Съзнание“. — Годишниятъ абонаментъ на вѣстника е 6 лева.

— Въ Пловдивъ, г-нъ *A. Безенчески* започнялъ е да издава едно списание подъ надсловъ: „Юго-Славянски гласникъ“, което съдѣржа два отдѣла: единъ специаленъ по стенографията и другъ наученъ. Въ него се помѣстяватъ и хубави илюстрации. Годишниятъ абонаментъ (за 10 книжки) 5 лева.

ИЗЪ НАШАТА ПРЕССА

* * Четемъ въ в. „Съгласие“ (брой 42): „По поводъ антрефилето въ в. „*Млада България*“ бр. 6 относително княжеското знаме“, понеже не бѣхме обрънали внимание до тогава на него, ние се заинтересувахме да констатираме наистина ли въ двореца се развѣва такова знаме, за което извѣстява редакцията на поменатия вѣстникъ, и на 13 Мартъ около 10 и половина часа се намѣрхме лично прѣдъ двореца. Дѣйствително и ние се смахме, като видѣхме, че на място български левъ се развѣва едно знаме съ неподобенъ за насъ гербъ, но не се минахъ и двѣ минути, това знаме се съмъка надолу. Но мислихме, че Н. Ц. В. ще откаже, обаче веднага слѣдъ снемането на първото знаме, се издигна друго — нашето трицѣтно съ нашия български гербъ. Безъ съмѣнение редактора на в. „*Млада България*“ е на пълно удовлетворенъ и може да се успокои по въпроса за знамето; но какво ще каже той, ако му обѣрнемъ и ние отъ своя страна вниманието върху гербът на златнитѣ ни цари, а именно върху короната, която досущъ прилича на маджарска? Знамето лесно се снима, но тази отпечатана корона не може се истрѣка освѣнъ съ прѣтоляване.

* * Въ послѣдната книжка на „*Българска Сбирка*“ отъ 1 Мартъ т. г. (кн. III) на първата страница има едно стихотворение отъ г. *Ив. Вазовъ* подъ надсловъ „когато пролѣтъ наближава...“. Одавна още, отъ когато слѣдимъ поетически произведения на г. *Вазовъ*, въ които сме намирали усъда и сме се възхищавали даже, не можѣхме да си отгадаемъ: защо геройтъ, геройнитъ и въобще лицата, които поета създава и въодушевлява вътворенията си, изглеждатъ блѣди, малокрѣвни, почти безцвѣтни, като безъ душа или по добрѣ като автомати. Наистина, до дѣто чете човѣкъ, всичко му се види, като че ли така трѣба да бѫде; но, щомъ свѣрши и затвори книгата, въ един-две дни всичко извѣтряло: нито единъ типъ не остава вътленъ въ памѧтта, всичко се испарява, като призракъ, додѣто и послѣдната сънка се изгубва безвъзратно. Това обстоятелство въ послѣднъ врѣме ни караше да мислимъ, че у *Вазовото* творчество липсва естественность но съ прочитанието на поменатото по горѣ стихотворение, ние измѣнихме уѣждението си. Поесть говори въ послѣдните строфи така:

„Сѣ старото . . . рждживото! . . . се вѣти

„Борби и язви! . . . Зрѣлище сурово!

„Ехъ, дайте ми кокиче — горско цвѣте

„Ехъ, дайте да погледнѫ нѣщо ново!

Да, борби, язви, стара ржда, зрѣлище сурово: но поета нѣма намѣрение нито да се бори противъ старите ржди, нито да цѣри язвитѣ, нито да се опълчи противъ сурвото зрѣлище; той си стои настрана отдалечко и нѣма куражъ въ себе си да влѣзе въ вихърътъ; той иска горско прѣте, кокиче да види и толко... Разумѣва се, и нашъ *Лена* пролѣтъ само за кокиче мисли да се накичи, когато другитѣ се напъватъ противъ общите нужди. И нашъ *Вазовъ* може всѣки пазаръ да види кокичета, колкото иска, когато му е нему добрѣ, но на единъ по-тѣ. тази пасивностъ къмъ общественитетъ язви е непростителна.

Ето прочее, кждѣ се крие недостатъкъ отъ животъ на *Вазовитъ* герои и героини. Трѣбва човѣкъ самъ да се борилъ за да създаде герой съ животъ, а не привързани. Въ тѣзи естественна пасивностъ прочее на *Вазовъ* трѣбва да се търси и разницата на творческия му талантъ съ поетическата сила на извѣстни европейски поети, като *B. Хюго*, *Дантъ* и др., които съзирали живо участие въ борбите.

* * „*Народни Права*“ продѣлжава да обнародва

на друга, — лични нападения, кой противъ приятелите си, противъ извѣстни личности — цѣла вавилония! — Стоящитѣ при менъ трима младежи, тихо си шушинеха:

— Слѣдъ като се напие добрѣ, тогиътъ да го завѣдемъ на края....

— Ама той е втасъл вече; не ще може да дойде до тамъ, — отговори тихо другаря му, като грабна чашата и пистрака на масата, слѣдъ което се пистракахъ компанийски.

— Тѣзи приятели ме заинтересувахъ. Не слѣдъ малко врѣме всички станахъ да си отиватъ. Единъ отъ тѣхъ дѣйствително бѣше „втасалъ“. Азъ ги прослѣдихъ.

— Ами кждѣ ме водитъ господа? — питаше „втасалия“.

— Ей тѣй къмъ края малко, за да ни поолегкне главата, — вѣсклица единъ изъ между другаритѣ му, като се побутаха изъ помежду си. Близо единъ четвъртъ часъ вънъ отъ града излѣзоха тѣзи приятели. Тукъ единъ отъ послѣдните тури кракъ на „втасалия“, който тутакси падна прѣзъ очи. Почна се боя. Съ бастони и съ крака тѣпчеха този човѣшки трупъ, който по едно врѣме викаше, до като изгуби и съзнание.... Изъ тѣмнината останжлилъ три-ма души се прѣстнаха изъ близкискитѣ тѣмни улици....

бити, ранени и убити въ клѣтото ни отечество, вслѣдствие плодътъ отъ партизанщината. О, врѣмена!

* * „*Лѣр. Вѣстникъ*“ продѣлжава да се пълни по цѣли страници укази и прикази на уволнени чиновници по сѫдебното вѣдомство. И безъ туй чиновнически пролетариатъ си е въ разгара. Дѣ да видимъ кждѣ ще му излѣзе края!

* * Уважаемата редакция на в. „*Млада България*“ повдигна въпроса за да се отпразнува 25 годишниятъ юбилей на г. *Вазовата* спомателска дѣятелностъ. Ний като напълно съчувствува на това прѣкрасно прѣдложение, желателно е, щото да вземе инициативата въ „*Млада България*“ за опрѣдѣление датата на празненството и се помоли съдѣйствието на почитаемото ни правителство за побѣлѣскавото отпразнуване. Спорѣдъ насъ, най подходяще ще бѫде, ако юбилея се отпразнува въ врѣме на втория журналистически конгресъ — м-цъ Юлий.

* * В. „*Народна Самозащита*“ (брой 7) като разглѣжда протеста на Парижските студенти и като прави нѣколко свои разсѫждения относително нашата интелигенция, дава съдѣйствието редове отправени къмъ послѣдната: „Достатъчно е вече пасувала нашата честна, пассивна интелигенция, достатъчно честните интелигентни сили сѫ се распрысвали и губили било въ безполезна дѣятелностъ, било въ чуждите на прогреса и честността на партити, — врѣме е да се размисли какъ и гдѣ, въ що младото и честното може да се съедини и да задѣйствува, та не само да се оплаква и протестира, но и активно да заработи за живота. Ний мислимъ че за това младите интелигентни хора не трѣба да очакватъ отъ никого другиму, освѣнъ отъ себѣ си. Младата интелигенция да си създаде едно независимо особено положение, да се обособи и отдѣли отъ всичко развратно, гнило и гнусно — ето какъ можгътъ се отчаква примѣри на висока граждансътвенностъ!“ — Ами какво да се прави съ онѣзи частъ отъ интелигенцията, които се занимава съ чиновничеството? Трѣбва ли да се остави да гнєе въ сѫществуваща безхарактерностъ, вслѣдствие силнитѣ на денътъ?

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ

II. за патента, който се издава за право търгуване.

(продѣлжение отъ № 12)

Сѫщо г-не редакторе, нѣкои отъ побѣжичките дѣбни търговци, като иматъ свои лози, то тѣ си наливатъ максула у дома си за въ запасъ а си купуватъ вино отъ пазара, като по евтино да го крѣмъ и си вади патента. За него, ако му не стигне, той си зима отъ своеето запасно вино, или ако има нужда отъ пари, той го продава вкупно за да си посрѣши нуждата защото закона му дава право да продаде вкупно максула си. За това вино, дѣто той го е купилъ отъ пазаря да го крѣмъ и си е извадилъ патентъ за крѣмчене нарушили закона?

Почитаемото ни правителство е изработило единъ законо-проектъ за иснафските дружества, който законо-проектъ го прочетохъ на бѣзъ тѣй като нѣмаше до нашия еснафъ испратенъ (?р.) може и да има, ала не знаемъ у к

пособимо за тъзи еснафи, които имат калфи и чирици и вършат работи за проданъ също и за багаташтъ.

Желалъ бихъ да поговоря още по този законо-проектъ, но го нѣмамъ, (ний мислимъ, че той е распратенъ на всѣки еснафъ Р.), а пъкъ търговски камари нѣмаме; по кафенетата гдѣто се събиратъ, на повечето хора не сѫ испратени. Въ тѣзи кафенета ще видишъ нѣкою Юди Искариотски, които држнатъ за политики. Но-добръ биха направили, ако говориха за новитѣ законо-проекти и да донасятъ за него на общото мнѣніе, а не, че този министъ е такъвъ, онзи такъвъ, защото държавата си е оставила хора, които да се грижатъ за нея и да я пазятъ отъ злите и лошиятъ. Да знаятъ тѣзи, че народа е съ това правителство, гдѣто има икономия въ държавния расходъ и правосъдие, па билъ който ще на чело на управлението. Па ако ли имъ не уйдисва на тѣзи юди гдѣто држнатъ по кафенетата да испѣдятъ тѣзи гдѣто сѫ на властъ, па да се качатъ тѣ, но да знаятъ, че ако тѣ не сѫ за народа — и той не е съ тѣхъ. Дайде свобода на търговията, както давате свобода на просвещението, знайте, че единъ народъ, или единъ човѣкъ само тогава прогресира, когато му е охолно около шията и той тогава като вида, че съ днешния си добивъ минува днесъ и утръ, той мисли за наука и просвещение, ако ли се е уникалъ и се чуди отъ гдѣ ще земе да вѣчера, той не слуша никакви морални лекции. Знайтъ, че човѣкъ щомъ си нахрани търбуха послѣ тича да си храни умътъ. За сега толкова.

Плѣвенъ, Мартъ 1895 г. Ц. М. Крушовски.

Б. Р. Ний даваме място на горнитѣ доиски, като си запазваме правото въ единъ отъ идущитѣ номера да направимъ и нашитѣ бѣлѣжи. Но въ всѣки случай, г-нъ Крушовски на мяста исказва доста справедливи мисли.

Плѣвенъ. Отъ г-нъ А Селловъ живописецъ въ градътъ ни, получихме една доиска, отъ която правимъ слѣдующитѣ извлѣчения: Въ брой 9 на в. „Недѣля“ отъ т. г. на стр. 2-ра въ отдѣла: „Театрална хроника“, редакцията на почитаемия вѣстникъ по поводъ представеното отъ г. г. любителитѣ на театралното изкуство и членове на дружеството „Дружба“ трагедия „Христове“ прави ми честь, като печата въ вѣстника си фамилията ми съпровождана съ добри отзиви по поводъ на трудоветъ ми, които положихъ за нѣколко дена да удовлетворя исканието на почитаемото дружество „Съгласие“. До колко съмъ успѣлъ да оправдава очакванията на дружеството „Съгласие“ отъ менъ, като специалистъ по живопиството, азъ не можахъ да узная нищо повече отъ това, което прочетохъ за труда си въ колонитѣ на вѣстника Ви „Недѣля“. По поводъ на картината, нарисувана въ срѣдното табло, между другото, по адреса ми се прави единъ, макар и малъкъ, но въ саркастическа форма исказанъ укоръ съ слѣдующитѣ редовѣ, които за не излишно считамъ да прокитирамъ, а именно: „срѣдното табло, което представлява стария овчаръ който свири на кавалъ, ще ни извии г-нъ живописецътъ, че то е копирano отъ коричкитѣ на Манчовото календарче, печатано въ Виена прѣзъ 1893 год.“ (по погрешка е напечатана годината „93“, които трѣбва да се чете 1882 год.) и пр.

Обаче за въстановление на истината, относително „копираното“ въпросно табло, ето по какъвъ начинъ е изработено отъ менъ: Когато наченахъ да рисувамъ картинитѣ на завѣсата, азъ си начертахъ проектъ за сюжетътъ най-напредъ отъ устно нарисуваниятѣ ми отъ г-на Прѣдѣдателя на дружеството „Съгласие“ и други членове, картини. Слѣдъ това, като срѣщахъ затруднения при рисуванието на костюмитѣ, като чуждоподданикъ и незапознатъ съ носийтѣ на Плѣвенски Окръгъ, молиъ съмъ настоятелството да ми довежда хора да виждамъ носията имъ, и по тѣзи данни съмъ рисувалъ въпросните картини, за които съмъ обязанъ и признателенъ на бѣлѣжитѣ, като ми се правиха въ врѣме на работението ото г. г. Ламби Петровъ, Прѣдѣдателъ на дружеството „Съгласие“, Градски инженеръ г. Стефанъ Кашевъ и Юранъ Кантарджиевъ (запасенъ офицеръ). Що се касае до Манчовото календарче, печатено въ Виена прѣзъ 1893 г. (82 р.) и коричкитѣ му то нито азъ нито помѣнатитѣ лица, до колкото отъ самитѣ тѣхъ узнахъ, сега, и то благодарение на тази бѣлѣжка на редакцията, успѣхме да узнаемъ за съществуващето на подобна картина, която като сравнимъ съ нарисуваната отъ менъ на завѣсата не намѣрихме никакво сходство нито подобие.

гр. Плѣвенъ,

Съ почитание:

14 Мартъ 1895 год.

А. Селловъ

КНИЖНИНА

СВѢТЪ Мѣсечно списание за всѣки. Издава книжни комитетъ год. II за мѣсецъ Ноемврий и Декемврий книга XI и XII. Софи 1895 година. Съдѣржание: I Къмъ читателитѣни. II Изъ нашитѣправи, отъ Н. Д. Ковачевъ III Цѣнетъ врѣмѧто отъ А. Д. Станковъ. IV Опростиха селото расказъ Колю. V Францъ и Албертъ расказъ. VI Вървъ Ив. Хасакиевъ. VI Черна гора, глиздо сколово очеркъ отъ И. Н. Модричъ. Продължение и край VII Переида изъ Битовъ животъ на народитѣ, споредъ Клемансъ Ройе, продължение и край. VIII Хиподромъ въ древния Цариградъ, продължение отъ кн. X. IX Нѣщо по напиткитѣ. X Медицина. XI Домакинство. XII Книжнина. XIII Стихотворение отъ Колю. XIV Обявления на коричкитѣ. Наскоро ще излезе отъ печати п-та книжка отъ III та година въ гр. Плѣвенъ, гдѣто за напредъ ще се издава.

СВѢТЛИНА м-но списание за народа г. IV Мартъ к. III ПОКАНА за записване членове на българ. земедѣлческо дружество и спомощници за списанието „Орало“. ОРАЛО органъ на българското земедѣлческо дружество година II брой III IV.

БИБЛИОТЕКА кн. V. Пловдивъ издава печатница на Хр. Г. Даовъ.

„Женски Свѣтъ“. Съ притурка „Домакиня“ периодическо списание редактирано отъ жени Директорка: Теодора Г. Ноева.

„Дѣтска почивка“ год. IV Януар. и Февр. к. V и VI. „Български Прѣгледъ“, списание за наука литература и общественъ животъ. Издава Д-ството „Общи Трудъ“. Година II кн. III Януарий.

БЪЛГАРСКА СВИРКА списание за книжнина и обществени знания, излази подъ редакцията на С. С. Бобчевъ. Год. II кн. III СЪДѢРЖАНІЕ: I) Когато прозѣтъ наблизала. Стихотворение отъ М. Вазовъ. 2) Дѣлъностъ и Зетина. Стихотворение отъ Ст. Михайловски. 3) Писма изъ Германия, отъ Л. П. Ненадовичъ. Прѣведе Д. К. Поповъ. 4) Стихотворение: I. Стънъ. — II. Епиграмми. — III. Изъ мои дневници. С. Стѣлковъ. 5) Нѣколко статии върху старо-българската литература. Н. Бобчевъ. 6) Нашитѣ неразбори. Д. Мариновъ. 7) Първътъ спомени, отъ Г. Н. Толстой. I. рѣа. Б. Диковъ. 8) Католическата мисия у насъ. Д. Лариновъ. 9) Забранникъ, расказъ отъ А. Вокъ. 10) Основитъ на обществото споредъ В. Соловьевъ. Ил. С. В. Бобчевъ. 11) Графъ Л. Толстой за противорѣчията на съврѣменната нравственность. И. С. В. 12) Вѣжанелъ, планинска легенда отъ Лермонтова. Рачо Славейковъ. 13) Аргонъ, новъ елементъ съ вѣдуха. С. Огненовъ. 14) Малки раскази. I. Кметътъ на Чампионъ Ситъ. При мѣсца. — 3. Силата на впечатлението. — 4. Турска легенда за хомярата. 15) Слѣдъ, слѣдъ. Стихотворение отъ Адрейчинъ. 16) Изъ книжнината и живота. I. Въ написано. — Една знаменита 25-годишна: — Издаванието на Султански фирмъ въ 1870 год. 28 февр. — Врѣмѧто, което прѣдставуваше и неговите дѣти. Неофидъ, Богомилъ и Иларионъ Макариоподжи. — Слопоменъ 28 февр. 1870 г. — Значението на фирмата С. Бобчевъ. — Изъ нашия периодическа и непериодическа печат. Една важна конкуренция. — Изъ „Българ. Прѣгледъ“. — Моралното вѣзъ, срѣчу материализъ. Плачковъ II. На чужбина. Една опасностъ, която застрашава унверситетъ. — Огюстъ Хакри, френ. журналистъ. — Операта Вилямъ Ратклифъ. — Аргарий въпросъ въ италия. — Чининичъ въ Индия. — Китай. князъ Мещерски. — Суоринъ. 17) Книги. I. Прѣгледъ на книги и списания: „Жива Старина“, „Югославянски Стенографъ и Гласникъ“. II. Нови книги: „Сборникъ за народ. умотвореніе“, „Атласъ“, „Искра“, „Мисъль“, „Сборъ на пощѣтъ и телеграфитъ“, „Речникъ на българ. язикъ“, „Дѣло“, „Учителъ“, „Бълг. Алжанъ“, и пр. 18) Разни вѣсти и бѣлѣжи. 19) Нови посоки въ психологията [Приложение] отъ Д-ръ Пасманичъ. 20) Обявления на коричкитѣ.

10 Журнал Научно Списание год. VIII (1894) № 7-12.

11 Дума литературно — научно — обществено — мѣсечно Списание год. III Юни 1894 г. кн. XII.

12 Юридически прѣгледъ. година III кн. I и II съ слѣдующето съдѣржание.

Кн. I

I. За нашето правосъдие и за нѣкои необходими реформи въ него Д-ръ К. Стоиловъ. (рѣчи) II. Новиятъ законъ за измѣнения въ закона за печата. С. С. Бобчевъ.

III. Аффектътъ въ съдебно-медицинско отношение. Д-ръ Праманчикъ. IV. Търговските задължения, склонени писмено, телеграфически или по телефонъ. С. Казанджиевъ. V. Позакона за пенсии П. В. Оджаковъ. VI. Съдебна практика. Върх. Кассац. Съдъ, Обѣщанията и увѣщанията, правени за сключване на единъ договоръ за продажба, не съставляватъ сами по себе измама и договорътъ не може да се унищожи по тъзи причина. Илов. Окр. Съдъ. Лихварството и калугеритѣ. — По завѣщанията споредъ екаархийски уставъ. Съобщава Т. Дараневъ. VII. Членъ 170 отъ Санитарниятъ Законъ. С. Н. VIII. Съдебна практика на чужбина. — Болни кучета. — Прѣстъжно дѣяніе. — Ухапване. — Искъ за обезщетение въ размѣръ на 3,000 л. — Подсѫдностъ на мир. съдъ. IX. Правителст. наредби, назнач. окрѣдни и пр. — Законъ за амнистия. — Законъ за прѣстъжните дѣянія противъ особата на Н. Ц. Височество Князътъ и членовете на Княжеското семейство. X. Закони, прѣдложения и рѣшения, приети въ първата сесия на VII-то Обики. Народното Събрание XI. Нашитъ печатъ по съдебно-правни въпроси В. Миръ, за акциза. — Знаме, за съдлищата. — Прогрессъ; за Народното Събрание и неговата дѣятельност. XII. Разни вѣсти и бѣлѣжи. — За подходния приходъ. Никола Сундаровъ. XIII. Обявления на коричкитѣ.

Кн. II

I. Нѣколко думи за главната защита. Н. Никовъ. II. По закона за наследството. Д-ръ Нейковъ. III. Обѣщане, — игра, — образъ. С. Казанджиевъ. IV. Съдебна практика. I. Върхов. Кассац. Съдъ. — За да има законна домашна продажба трѣбва да съществува писменъ актъ. — Законътъ за домашни продажби (1883, 1887 и 1892 г.) разбира, че домашните продажби трѣбва да сѫ писменни. — Въ отсѫтствието на писменъ актъ не се приспособява и отъ чл. 325 на Гр. Съдопр. — Непротестираното бONO не е като полицата и то не губи търговския характеръ. — Противъ третитъ лица, добросъщестни дѣржатели на болъ или полица, не се правятъ никакви възражения за прѣкрити недостатъци въ ефекта.

II Търговски Окр. Съдъ. — Практиката на Търгов. Окр. Съдъ по закона за прѣхърълание правото на недвижима собственостъ по частенъ редъ. Съобщава Ст. Цоневъ. V. Бѣлѣжи по сключване заеми отъ общ. съвѣти. Съ-

общава юв. ю. Чужда углавна хроника. — Подсѫдими дѣвици. (Изъ в. Новини). VI. Чужда съдебна практика. — За отговоръ на горопритецателъ. VII. Нашитъ печатъ по съдебно-правни въпроси, — по закона за наследството. VIII. Разни вѣсти и бѣлѣжи. — Рапортъ на Д-ръ М. Ст. Шишмановъ. — Изложението на Окр. Управители. — Съдъ, статистика. — Помѣщението на съдницищата X. Обявления за дѣлата на Върх. Касс. Съдъ, и обявления на коричкитѣ.

СВѢТЛИНА м-но списание години. (Изъ в. Новини). VII. Чужда съдебна практика. — За търговския прѣдприемъ. VIII. Нашитъ печатъ по съдебно-правни въпроси, — по закона за наследството. IX. Разни вѣсти и бѣлѣжи. — Рапортъ на Д-ръ М. Ст. Шишмановъ. — Изложението на Окр. Управители. — Съдъ, статистика. — Помѣщението на съдницищата X. Обявления за дѣлата на Върх. Касс. Съдъ, и обявления на коричкитѣ.

За Витския бой на 28 Ноемврий.

Ей! че страненъ тамъ е билъ!
Витски кръвътъ бой.
На 28-и ноемврий, 77-мо лѣто.

Тамъ отъ всички странни
На Витската земя,
Огънъ съмртънъ е ручътъ
Изъ оръжия разположи.

Тамъ сѫдбата Османци
Поредъ разгърътъ,
А подъ него цвѣтъ розъ
И съ кракъ земята рови.

И гробъ вѣкъвъ исконъль
На Витски бѣлъ бѣгъ

г. Плѣвенъ, 5 Мартъ 1895

За турския тронъ велиътъ
И за своя издѣцъ герой.

За туй пѣнене сърадали
Пѣсли до пине пѣть
Безъ язъ безъ умора
За битката дордина.

Че надъ този връхъ чудовѣтъ
Камена грамада бѣлъ
И надъ нея се лѣзей
Кръста на св. Андрей.

По доло се синей
Руския двоглавъ че
А подъ него се сѣйтъ
Португалия на храбростъ.

На португ. стои
Царски Герговски кръстъ
А по доле има
Кратка история...

Цв. М. Крушовски,

ОТКРИТА ПОЩА

Плѣвенъ. Г-ну М. С-въ. Благодаримъ Ви за настърдченията, които исказвате къмъ вѣстника, но лошо впечатление ни направи, за да гдѣ си криете името. За да не Ви се открива името въ вѣстника ни, то съ една забѣлѣжка къмъ писмото можехме само на инициала да Ви поблагодаримъ, както това правимъ.

Плѣвенъ. Г-ну Х. К-вски. Съдечно Ви благодаримъ за помошта Ви 35 лева. Вашата щедростъ нека послужи за примѣръ на онѣзи отъ нашите абонати, които безъ никакъвъ срамъ съвѣтъ злуотрѣбиха трудоветъ ни.

Плѣденъ. Г-ну Т. К-вски. Вашата статия не можемъ я обнародува, защото противорѣчи на програмата ни.

</

Дирекция на Държавният складъ за жребци при г. Плъвънъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 141.

Дирекцията на държавният складъ за жребци при г. Плъвънъ обявява на интересуващите се, че жребците отъ този складъ ще бъдатъ распределени по съвокупителните станции отъ 1-й идущий Априль до края на мъсецъ Юни, споредъ както е показано въ слѣдующата таблица и ще се пускатъ бесплатно на частни кобили.

№	името на жребеца	Порода	Отличителни черти	Ръстъ	Метри		Съвокупителни отношения
					Сант.	възрас. на която кобилъ не се пускатъ	
1	Иисанъ	Англий- ски кони	Черенъ съ звезда на челото и бъло на задния дъбенъ кракъ	1 62	7	35	Чифтникъ
2	Задирифъ	Арабски	Злато алесть, съ бъло на че- лото и дъбенъ задният кракъ	1 52	5	35	Климентина
3	"	"	Черенъ съ звезда на челото и бъло на дъбенъ задният кракъ	1 48	5	35	" "
4	"	"	Злато червенъ съ звезда на челото и бъло на задният кракъ	1 48	5	35	" "
5	Годзанъ иаше	"	Сивъ	1 45	5	35	с. Бръстъ
6	Босакъ	"	Черенъ съ звезда на челото и бъло на задният кракъ	1 52	4	25	Никоп. окол.
7	Клари	"	Кестеневъ съ звезда на челото	1 48	5	30	с. Донкенци
8	Афичъ	"	Сивъ	1 60	5	30	Лов. околия
9	Дахманъ	Бенгерски	"	1 54	4	20	с.г. Пещене
10	Киши	липциан- ски араб.	" на ябалки	1 46	6	35	Враа. окол.
11	Фавори	Бенгерска	"	1 52	4	20	"
12	Радуегъ	липциан- ски араб.	" на ябалки	1 49	4	25	с.г. Джон
13	Маршалъ	полукън- арбаски	Червенъ съ бъло на задният кракъ	1 47	7	40	Плъв. окол.
14	Ларва	Липциан- ски араб.	Сивъ съ бъло на задният кракъ	1 45	5	30	г. Луковитъ
15	Ширали	"	Темно алесть	1 56	4	25	"
16	Фавори	"	Бълдо сивъ на ябалки	1 54	4	25	с. Одрине
17	Тигъръ	полукън- арбаски	Сивъ	1 48	7	30	Плъв. окол.
18	Бебе	"	"	1 47	5	25	"

ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
ДАЧИЯ РОМЖНИЯ

Честъ има да извѣсти интересуващите, че до сегашний агентъ Г-нъ Францъ Хорачекъ доброволно напусна извѣрванието на понататъшните опирации на дружеството, вмѣсто когото натоварихме агенцията за градътъ Плъвънъ Г-ну Константину Димитрову

При това умоляватъ се всички интересуващи лица, за напрѣдъ да се отнасятъ, съ пълно довѣрие, до Димитрова, който най-бързо ще сдобива всѣкой, който би пожелалъ, съ застрахования за пожаръ, грата и животъ; ще подновява истеклиятъ застрахувания; ще събира боноветъ за премия отъ пожаръ и расписките на застрахованите за животъ отъ всичките комбинации; ще събира всичките полици происходящи отъ опирациите направени съ кредитъ; ще събира всичките ефекти и полици происходящи отъ управлението на прѣдшествениците му или на други агенти на дружеството, и които ще се испращатъ за тая цѣлъ отъ общ. Дирекция. 2 — 3

г. Плъвънъ, Мартъ 1895 година. Дирекцията.

ОБЯВЛЕНИЕ № 980 — Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плъвъ. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 3215 издаденъ отъ Плъвъ. II-й Мир. Съдия на 14 Декември 94 год. въ полза на Ан. Бочовъ отъ гр. Плъвънъ противъ Илия Симеоновъ отъ с. Гривица за 300 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 22 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ слѣдующите дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Гравицкото землище въ мѣстността „Равници“ около 21 декаръ при съсѣди: Мотко Атанасовъ, Горанъ Цвѣтковъ, Милко Найдовъ и пъкъ оцѣнена за 210 лева.

2) Една нива въ сѫщите землище въ мѣстността сѫща около 9 декара при съсѣди: Петко Панчовъ, Маринъ Минковъ, Милко Минковъ и Минко Митинъ оцѣнена за 90 лева.

Горниятъ имот не е заложенъ никому.—

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣ. Желающи съ Г. Г. да купятъ продаваемъ се имотъ, умоляватъ се да се явятъ въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ всѣки пристъпенъ денъ и работни часове, да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относещи се по проданата

гр. Плъвънъ 13-й Мартъ 1895 год.

Пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 569 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1085. Подписаній Ив. Чолаковъ И. Д. Съдеб. Приставъ при Плъвънъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 2089 издаденъ отъ Плъвъ. Окр. Миров. Съдия на 25 Априлъ 94 г. въ полза на Цвѣтанъ Ив. Касаменовъ отъ гр. Плъвънъ противъ Мотко Кутовъ отъ с. Учинъ-долъ за 40 лева съ лихви и др. разнос. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 20 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ градъ Плъвънъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Учиндолското землище въ мѣстността „Мотилата“ отъ около 10 декара при съсѣди: Дачо Дековъ Никола Хр. Бѣзновъ, Тодоръ Димитровъ и Ралевски пъкъ оцѣнена за 240 лева.

Горниятъ имот не е заложенъ никому.—

Отговоренъ-редакторъ: Д. М. Шапкаровъ.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първи куповачъ. Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелариата ми въ гр. Плъвънъ всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относещи се по проданата.

гр. Плъвънъ 16 Мартъ 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ; Ив. Чолаковъ

Дѣло № 213 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 842 — Подписаній Ив. Ат. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плъвъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 191 издаденъ отъ Плъвъ. Град. Мир. Съдия на 31 Януари 1894 година въ полза на Гаврилъ Тотювъ отъ г. Плъвънъ противъ Гачо Пенчотовъ отъ гр. Плъвънъ за искъ 258 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 6 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плъвънъ слѣдующите дължникови имоти а именно:

1). 1/8 отъ Една къща дюканъ и кафене находяща се въ гр. Плъвънъ въ I-й кварталъ съ дворъ около 1 1/2 декара при съсѣди: Тао Банчовъ, Юрукъ Ангеловъ и другата къща на дължника оцѣнена самата частъ за 343 лева и 75 ст.

Горниятъ имот не е заложенъ никому.—

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относещи се по проданата.

гр. Плъвънъ, 22 Февруари 1895 год.

Съдебенъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 40 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 846 Подписаній Стойо Джуджевъ Пом. Съдебенъ Приставъ при Плъвъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 2473 издаденъ отъ I-й Плъвънъ Окр. Съдъ на 1 Октом. 94 г. въ полза на Гица Гергювъ отъ гр. Плъвъ. противъ Мария Начова Христовица, Мика Райна и Спаска Христови отъ съсѣ. гр. за 210 л. и 10 л. и 20 ст. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Мартъ т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ слѣдующите дължникови недвижими имущество а именно:

1) Едно лозе въ Плъвънското землище въ мѣстността „Нетте могили“ около 3 1/2 дѣкара при съсѣди: Първанъ Христовъ Стоянъ Майстора, оцѣнена за 210 лева.

Проданата е втора и наддаванието ще почне отъ първо.

Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относещи се по проданата.

гр. Плъвънъ 9 Мартъ 1895 год.

Съдеб. Приставъ Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 435 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 928. Подписаній Стойо Джуджевъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плъвънъ Окр. Съдъ на III-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 1767 издаденъ отъ Плъвъ. Град. Мир. Съдия на 7 Юли 94 год. въ полза на Станчо Христовъ отъ г. Плъвънъ, противъ Гени Яковъ отъ гр. Плъвънъ за 191 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Граждан. Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 26 Февруарий и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ слѣдующите дължникови недвижими имоти:

1. Едно лозе въ землището на града Плъвънъ мѣстностъ „Каишинските лози“, отъ около 3 1/2 дѣкара при съсѣди: Кръстю Илиевъ, Димитъръ Пъшовъ, Адемъ Х. Алиевъ и Диля Гетовъ, оцѣнено за 110 лева.

Горниятъ имот не е заложенъ никому.—

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелариата ми въ г. Плъвънъ всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относещи се по проданата.

гр. Плъвънъ 23 Февруарий 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: С. Джуджевъ

Дѣло № 416 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 996. Подписаній Ив. Ат. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плъвъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 2473 издаденъ отъ I-й Плъвънъ Окр. Съдъ на 1 Октом. 94 г. въ полза на Гица Гергювъ отъ гр. Плъвъ. противъ Мария Начова Христовица, Мика Райна и Спаска Христови отъ съсѣ. гр. за 210 л. и 10 л. и 20 ст. разноски и съгласно чл